В теплім місяці у травні
Шепче явір думи давні,

В синім місяці у квітні
Думи явора столітні.

За водою за бистрою,
Над землею, як сестрою,

Дужа хвиля набігає,
Корінь явору ламає.

Але він на те байдужий,
Не схитнеться навіть, дужий...

Бо закоханий на волі
У лани широкополі,

В канівські веселі кручі,
В хвилі горді та ревучі.

Він, людському серцю милу,
Береже одну могилу.